

[Aksel Larsen.]

angår, men efter det tilfældige beløb i kroner og øre, som sagen drejer sig om, eller som parterne er blevet enige om at sagen skal dreje sig om. Den rigtige løsning vil sikkert være, som Højesteret selv giver udtryk for i bilaget til lovforslaget, at man lader alle borgerlige sager — måske med ganske enkelte undtagelser — begynde ved underretten med fri ankeadgang til landsretten, men kun efter særlig tilladelse med ankeadgang videre til Højesteret. Jeg tror dog i modsætning til Højesteret, at en sådan tilladelse også fremtidig bør gives af justitsministeriet og ikke af Højesteret selv. Det er klart, at hvis man indfører en sådan ordning, må der gennemføres visse andre ændringer i retsplejeloven, men jeg tror, det vil give en god og varig løsning af et problem, som det foreliggende lovforslag kun forsøger at klare ved midlertidigt og dårligt lapperi.

Jeg henstiller disse betragtninger til overvejelse såvel i justitsministeriet som i det udvalg, der måtte blive nedsat til sagens behandling, og kan med disse bemærkninger tilsige velvillig indstilling overfor sagens videre behandling her i tinget.

Justitsministeren (Helga Pedersen): Jeg vil gerne have lov at takke ordførerne for de betragtninger, der er fremsat til det foreliggende lovforslag. Bortset fra det ærede medlem hr. Aksel Larsen har jo de ærede ordførere tiltrådt tanken om en deling af Højesteret, og jeg er parat til i udvalget nærmere at redegøre for de problemer, der måtte være rejst i forbindelse med delings-spørgsmålet. Det er klart, at dette at skride til at foreslå en ændring i en ordning vedrørende landets Højesteret, en ordning, der har været i flere hundrede år, ikke er et skridt, man går til uden en vis ærefrygt og en vis betænkelighed. For mit eget vedkommende har overvejelserne stået på i et par år, i hvilke jeg jævnlig har drøftet spørgsmålet dels med præsidenten for vor Højesteret, dels med andre fremtrædende jurister både herhjemme og i udlandet. Ikke mindst har de oplysninger, der er blevet forebragt mig fra norsk side, været af interesse. Herunder har bl. a. spørgsmålet om, hvilket antal dommere man skulle anse for rigtigt og hensigtsmæssigt ved en fremtidig ordning, været fremdraget. Den

norske højesteret har fundet ordningen med 5 dommere tilfredsstillende. Det gælder for såvidt også den svenske højesteret, men når jeg særlig fremdrager Norges højesteret, skyldes det, at den norske retsplejeordning ligner den danske mere, end den svenske gør.

Spørgsmålet om, hvorvidt det er muligt at lovfæste et kriterium for, hvilke sager der skal behandles in pleno, altså med det fulde antal af højesteretsdommere, har været gjort til genstand for overvejelse i justitsministeriet. Jeg vil gerne i udvalget forsøge på, om man kan tale sig frem til en ordning af denne art, men jeg stiller mig på forhånd noget tvivlende, og jeg vil også gerne henvise til, at den ordning, vi har i øjeblikket, mig bekendt har virket tilfredsstillende. Såvidt jeg erindrer, var ordningen den under udrensningssagerne, at alle de store, alvorlige sager, herunder dødsstrafsagerne, gik til Højesteret, såfremt den pågældende domfældte ønskede det, og de allerfleste af de sager er vist blevet behandlet ved Højesteret.

Spørgsmålet om, hvor højt man skal hæve værdigrænsen, har voldt mig en del vanskelighed. Det ærede medlem fru Edel Saunte spurgte, om jeg eventuelt allerede i dag ville komme med nærmere argumentation for det forslag, som jeg har fremsat i det foreliggende lovforslag. Jeg vil foretrække at vente til udvalgsbehandlingen, idet jeg dér dels vil komme med en historisk redegørelse, dels give nærmere oplysninger om de udtalelser, vi har indhentet fra de forskellige myndigheder, der plejer at udtale sig, når det drejer sig om ændringer i retsplejeloven. Det ligger i og for sig sådan, som det også ligger, for såvidt angår standpunktet hos de ærede ordførere i dag, at der er nogen uenighed om, på hvilken måde man skal forhøje disse værdibeløb, selvom der i det store og hele må siges at være enighed om eller dog i hvert fald flertal for, at nogen forhøjelse er rimelig.

Med disse betragtninger vil jeg blot tilsige udvalget min bistand, så godt jeg formår.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtages uden afstemning.